

La cigala i la formiga

En un bell camp verd ple de flors i arbres, hi vivien molts animals, incloent-hi una formiga diligent i una cigala alegre. Durant tot l'estiu, mentre el sol brillava intensament i el vent xiuxiuejava suaument entre les fulles, la cigala passava els dies cantant i gaudint de la vida.

—Lalalalà! Quina vida més meravellosa! —cantava la cigala feliç, sense cap preocupació.

Mentrestant, la formiga treballava sense descans, recollint menjar per a l'hivern que s'apropava. Anava amunt i avall, portant grans de blat i petites fulles cap al seu cau.

—Formiga, per què treballes tant? Vine a cantar amb mi! —va dir la cigala, rient.

—Cigala, estic guardant menjar per a l'hivern. Quan arribi el fred, no hi haurà res per menjar —va respondre la formiga amb serietat.

—No pateixis, hi ha temps de sobres! —va exclamar la cigala mentre continuava cantant.

L'Arribada de l'hivern

El temps va passar ràpidament, i l'estiu va donar pas a la tardor, i aviat va arribar l'hivern. Les fulles van caure dels arbres, i el vent es va tornar fred i tallant. Els camps, que abans estaven plens de vida, ara estaven coberts de neu.

La cigala, que no havia guardat res de menjar, va començar a tenir molta gana. Va buscar per tot arreu, però no va trobar res per menjar.

—Oh no, què faré ara? —va dir la cigala amb tristesa.

Va pensar en la formiga, que sempre havia estat treballant. Amb esperança, va decidir anar a visitar-la.

Una lliçó important

La cigala va arribar al cau de la formiga i va trucar a la porta.

—Formiga, si us plau, ajuda'm! No tinc res per menjar i tinc molta gana! —va suplicar la cigala.

La formiga, que era generosa i compassiva, va obrir la porta i va veure la cigala tremolant de fred.

—Entra, Cigala. Compartiré el meu menjar amb tu —va dir la formiga amb amabilitat.

La cigala va entrar al cau, on estava càlid i confortable. La formiga li va oferir menjar i la cigala va menjar agraïda.

—Gràcies, Formiga. Has estat molt amable amb mi. He après que he de preparar-me millor per al futur —va dir la cigala amb humilitat.

La formiga va somriure i va respondre:

—És important gaudir de la vida, Cigala, però també cal ser previsor i treballar per assegurar-nos que estarem bé en els temps difícils.

La cigala va assentir amb el cap, agraint la lliçó que havia après aquell hivern. Des de llavors, va decidir treballar juntament amb la formiga per preparar-se per als dies freds, sense deixar de gaudir dels càlids dies d'estiu.